

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20100916

3F

for

A

mod

DI Overenskomst I v/DI

for

Thykjær A/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 18. februar 2011 med højesteretsdommer Jytte Scharling som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, buschauffør Rene Hyllested, buschauffør Kjeld Jensen, driftsleder Birgit Christensen og buschef Søren Olesen.

Klager har nedlagt påstand om, at virksomheden til A skal betale en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat godtgørelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3, punkt e.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen angår virksomhedens afskedigelse af buschauffør A, der har været ansat i den indklagede virksomhed siden den 9. januar 2009. A var ansat med Fårup som fast udkørselssted.

A blev afskediget den 5. august 2010 til fratræden den 21. august 2010 med den begrundelse, at der var arbejdsmangel i virksomheden som følge af tabt kørsel i forbindelse med en licitation.

Den mistede kørsel vedrørte virksomhedens udkørselssted i Mariager. Udkørselsstedet i Mariager havde haft fælles driftschef med virksomhedens udkørselssteder i Hadsund, Fårup og Ålborg. Af de fire chauffører, der havde kørt i Mariager, blev 2 overført til Hadsund, 1 til Fårup og den sidste var langtidssygemeldt. Henover sommeren var der brug for den ekstra mand i Fårup i forbindelse med de ansattes ferieafholdelse. Efter sommeren vurderede virksomheden, at der var behov for at afskedige en medarbejder.

A havde under sin ansættelse i virksomheden modtaget 2 advarsler. Den ene advarsel blev givet for en mundtlig kontrovers, A havde haft med en bilist. A anerkendte, at han var gået over stregen, og undskyldte sin opførsel. Den anden advarsel omhandlede manglende rengøring. A har bestridt, at denne advarsel er meddelt med rette.

A havde på egne og kollegaernes vegne flere gange henvendt sig til ledelsen, når der var utilfredshed med arbejdsforholdene. Kollegaerne mente, at A var bedst til at formulere sig og derfor kunne være talsmand for dem. A var dog ikke valgt som tillidsrepræsentant.

Der har ikke, mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet, kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Det lægges til grund, at den tabte licitation vedrørende kørslen i Mariager medførte, at virksomheden reelt befandt sig i en situation med arbejdsmangel. Udgangspunktet i sådanne situationer er, at arbejdsgiveren i medfør af ledelsesretten kan vurdere, hvem der bedst kan undværes. Det er dermed arbejdstageren, der må godtgøre, at arbejdsgiveren har lagt vægt på usaglige hensyn ved afskedigelsen.

Hovedspørgsmålet i denne sag er, om arbejdsmanglen kun skal vurderes i forhold til udkørselsstedet i Mariager eller - som sket - i forhold til virksomhedens afdelinger i Hadsund, Fårup og Mariager. Klager har i denne forbindelse henvist til Faglig Voldgift af 7. december 2000, hvor opmanden slog fast, at Landsoverenskomsten for Rutebilkørsel forudsætter ansættelse ved ét udkørselssted. Indklagede har henvist til Afskedigelsesnævnets tilkendegivelse i sag nr. 20071002 om bedømmelsen af, hvor arbejdsmangelen indtræder geografisk.

I hvert fald under de foreliggende omstændigheder findes virksomheden ikke at være afskåret fra som sket at foretage vurderingen af, hvem af de ansatte, der bedst kunne undværes, blandt buschaufførerne i det geografiske område, der omfattede udkørselsstederne i Hadsund, Fårup og Mariager. Der er herved lagt vægt på, at der er tale om et nærmere afgrænset geografisk område, hvor medarbejderne afløser for hinanden. Dette understøttes endvidere af, at der er tale om den samme driftsleder for alle udkørselsstederne, samt at chaufførerne fagligt udfører samme slags arbejde uanset udkørselssted.

Der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at fastslå, at virksomhedens vurdering af, hvem der i den givne situation bedst kunne undværes, byggede på usaglige hensyn. I den forbindelse bemærkes, at A ikke virkede som tillidsrepræsentant, at han havde kort - 1½ års - anciennitet i virksomheden, og at han i perioden havde fået to advarsler.

Der er herefter ikke grundlag for at fastslå, at afskedigelsen af A er sket i strid med Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagedes påstand tages derfor til følge, således at Thykjær A/S frifindes.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 28. februar 2011

Jytte Scharling